ستاره‌هایی که بعد از فوتبال کارآفرین شدند

آویختن کفش و ساختن امپراطوری

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

فوتبال برای بسیاری از ستاره‌ها با سوت پایان دوران حرفه‌ای تمام می‌شود، اما برای گروهی از نام‌های بزرگ، بازنشستگی از زمین مسابقه تازه‌آغاز یک رقابت جدید بوده است. بازیکنانی که سال‌ها در بالاترین سطح فوتبال جهان درخشیدند، پس از کنار گذاشتن پیراهن و کفش‌های فوتبال، وارد دنیای تجارت، رسانه، فناوری، املاک و حتی زیست‌فناوری شدند و برخی از آنها توانستند ثروتی به مراتب بیشتر از دوران بازی خود به دست آورند.

در میان این چهره‌ها، نام‌هایی مانند دیوید بکام، جرارد پیکه، گری نویل و متیو فلامینی بیش از دیگران جلب توجه می‌کنند، ستاره‌هایی که نشان دادند موفقیت در فوتبال می‌تواند سکوی پرتابی برای ساختن یک امپراطوری اقتصادی باشد.

امپراطوری تجاری بکام

دیوید بکام شاید مشهورترین نمونه یک فوتبالیست موفق در دنیای کسب‌وکار باشد. اسطوره منچستریونایتد و رئال مادرید پس از پایان فوتبال، تنها به قراردادهای تبلیغاتی اکتفا نکرد و به یک سرمایه‌گذار جدی تبدیل شد.

او مالک مشترک اینترمیامی در لیگ فوتبال حرفه‌ای آمریکا است و در سال‌های گذشته با برندهایی مانند آدیداس، هوگوباس و تودور همکاری کرده است. بکام همچنین با همسرش ویکتوریا، مجموعه‌ای تجاری برای مدیریت دارایی‌ها و فعالیت‌های اقتصادی خود راه‌اندازی کرد. شرکت‌های مرتبط با برند او در حوزه سرمایه‌گذاری ورزشی، تولید محتوا و بازاریابی فعال هستند و مستند زندگی او نیز به موفقیتی چشمگیر در نتفلیکس رسید.

فلامینی و مبارزه با تغییرات اقلیمی

شاید هیچ‌کس انتظار نداشت هافبک سابق آرسنال و میلان روزی بیش از فوتبال با دنیای زیست‌فناوری شناخته شود. متیو فلامینی در دوران بازی وارد حوزه تولید مواد شیمیایی پایدار شد و در شکل‌گیری شرکت جی.اف بایوکمیکال نقش داشت. این شرکت روی تولید اسید لوولینیک از ضایعات گیاهی تمرکز دارد، ماده‌ای که می‌تواند جایگزینی پایدار برای مواد نفتی در صنایعی مانند پلاستیک و لوازم آرایشی باشد. فلامینی که بعدها مدیرعامل شرکت شد، بارها تأکید کرده انگیزه اصلی او صرفاً ثروت‌اندوزی نیست و مقابله با تغییرات اقلیمی برایش اهمیت بیشتری دارد.

> داستان این ستاره‌ها یک نکته مشترک دارد: فوتبال برای آنها پایان مسیر نبود، بلکه سرمایه‌ای برای ساختن آینده بود. شهرت، ارتباطات، تجربه رقابت در بالاترین سطح و البته توانایی تصمیم‌گیری، ابزارهایی بودند که این بازیکنان از زمین فوتبال به اتاق هیأت‌مدیره بردند

پیکه؛ فوتبال، رسانه و یک لیگ متفاوت

جرارد پیکه نیز خیلی زود متوجه شد که آینده فوتبال فقط در زمین مسابقه رقم نمی‌خورد. او شرکت کازمس را تأسیس کرد و وارد حوزه ورزش، رسانه و سرگرمی شد. مهم‌ترین پروژه پیکه، «کینگز لیگ» بود، رقابتی هفت‌نفره که با حضور چهره‌های اینترنتی، قوانین متفاوت و شیوه‌ای مدرن برای جذب مخاطب، به سرعت محبوب شد. این مسابقات بعدها در کشورهای مختلف گسترش یافت و نسخه زنان و رقابت‌های بین‌المللی آن نیز شکل گرفت. پیکه همچنین مالک باشگاه آندورا شد و در کنار فعالیت‌های ورزشی، در پروژه‌های تجاری دیگری نیز سرمایه‌گذاری کرده است.

نویل در کار رسانه و املاک

گری نویل مسیر متفاوتی را انتخاب کرد. ستاره سابق منچستریونایتد پس از بازنشستگی علاوه بر تبدیل شدن به یکی از شناخته‌شده‌ترین کارشناسان تلویزیونی فوتبال، وارد حوزه املاک، هتلداری، آموزش و تولید محتوا شد. او در پروژه‌هایی مانند هتل فوتبال و استاک اکسچنج هتل سرمایه‌گذاری کرده و در تأسیس یونیورسیتی آکادمی ۹۲ نیز نقش داشته است. نویل همچنین یکی از چهره‌های اصلی پادکست «The Overlap» است و فعالیت‌های رسانه‌ای او به یک کسب‌وکار مستقل و موفق تبدیل شده است.

بستنی و کباب

لوکاس پودولسکی نیز نمونه‌ای از فوتبالیستی است که علایق شخصی خود را به کسب‌وکار تبدیل کرد. او در حوزه مواد غذایی وارد شد و برند بستنی و مجموعه رستوران‌های کباب خود را توسعه داد. فعالیت‌های او بعدها به صنعت سرگرمی و حتی مالکیت باشگاه دوران کودکی‌اش، گورنیک زابژه رسید. مایکل اوون نیز پس از پایان فوتبال، علاقه قدیمی خود به اسب‌های مسابقه را به یک سرمایه‌گذاری جدی تبدیل کرد. او در ۲۲ سالگی مانور هاوس استیبلز را خرید و آن را به یکی از مراکز مهم پرورش و آموزش اسب‌های مسابقه تبدیل کرد.

یک مسیر متفاوت برای ثروت

لوئیس ساها نیز پس از بازنشستگی، به جای ورود مستقیم به فوتبال، روی یک خلأ مهم در زندگی حرفه‌ای ورزشکاران دست گذاشت. او شرکت AxisStars را راه‌اندازی کرد؛ پلتفرمی که به ورزشکاران و چهره‌های مشهور در زمینه مدیریت برند، سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی برای دوران پس از ورزش کمک می‌کند.

داستان این ستاره‌ها یک نکته مشترک دارد: فوتبال برای آنها پایان مسیر نبود، بلکه سرمایه‌ای برای ساختن آینده بود. شهرت، ارتباطات، تجربه رقابت در بالاترین سطح و البته توانایی تصمیم‌گیری، ابزارهایی بودند که این بازیکنان از زمین فوتبال به اتاق هیأت‌مدیره بردند. شاید به همین دلیل است که برای برخی از آنها، بزرگ‌ترین موفقیت دوران حرفه‌ای نه در ورزشگاه، بلکه سال‌ها پس از خداحافظی از فوتبال رقم خورد.

ستاره‌ای که بار دیگر سرگرم‌کننده بازی می‌کند

آلونسو، پالمر را احیا می‌کند؟

لیگ برتر

«بازی را ندیدی؟» این پاسخ شوخ‌طبعانه کول پالمر به سؤال خبرنگار اسکای‌اسپورت درباره میزان آمادگی‌اش در اولین بازی لیگ برتر بود که شاید بهترین توصیف برای نمایشی باشد که او در پیروزی ۳ بر ۲ چلسی مقابل فولام ارائه داد. ستاره ۲۴ ساله چلسی که به‌عنوان بهترین بازیکن زمین انتخاب شد، نشانه‌های روشنی از بازگشت به روزهای اوجش نشان داد؛ همان بازیکنی که هواداران چلسی بیش از یک سال در انتظار تماشای دوباره‌اش بودند. پالمر از همان دقیقه نخست درخشش خود را آغاز کرد. او بدون اینکه توپ را کنترل کند، روی ضربه سر مکسنس لاکروا یک لمس ظریف انجام داد و توپ را به مسیر حرکت ژوائو پدرو فرستاد تا مهاجم برزیلی گل اول چلسی را به ثمر برساند. در دقیقه ۴۹ نیز نوبت خود پالمر بود. او روی پاس ژوائو پدرو به توپ رسید، ابتدا شرایط محوطه را بررسی کرد و وقتی هم‌تیمی‌ای را برای پاس نهایی ندید، توپ را از بین پاهای برند لنو عبور داد تا گل سوم چلسی را به ثمر برساند. البته نمایش پالمر فقط به این دو صحنه محدود نشد. دریبل‌های متعدد، فریب‌های پیاپی، حرکات تکنیکی، پاس‌های خلاقانه و حتی یک حرکت تماشایی با پشت سر، مدافعان فولام را بارها سردرگم کرد. این نسخه از پالمر از تابستان ۲۰۲۵ و درخشش تاریخی‌اش مقابل پاری‌سن‌ژرمن در فینال جام جهانی باشگاه‌ها کمتر دیده شده بود؛ مسابقه‌ای که چلسی با برتری ۳ بر صفر قهرمان شد و پالمر با دو گل و یک پاس گل، ستاره اصلی میدان بود. اما فصل بعدی برای او تحت تأثیر مصدومیت‌ها قرار گرفت و چلسی، لیگ برتر و حتی جام جهانی از تماشای یکی از جذاب‌ترین ستاره‌های فوتبال محروم شدند.

ژابی آلونسو از نمایش او ابراز رضایت کرده و معتقد است اگر پالمر با همین آزادی، مسئولیت‌پذیری و اعتمادبه‌نفس بازی کند، چلسی تیم بهتری خواهد بود. اگر این روند ادامه پیدا کند، ترکیب پالمر، ژوائو پدرو و مورگان راجرز می‌تواند یکی از خطرناک‌ترین خطوط حمله لیگ برتر را شکل دهد. برای رسیدن به این هدف اما پالمر باید دوباره به بهترین بازیکن لیگ تبدیل شود؛ جایگاهی که چلسی از دوران ادن هازارد دیگر تجربه‌اش نکرده است.

مورینیو بالاخره به برنابئو باز می‌گردد

مأموریت سخت پس از برد دراماتیک

22:30
رئال مادرید - رئال سوسیداد

سرمربی: مورینیو	سرمربی: ماتاراتزو
کورتوا	رمیرو
کوکوریا	آرامبورو
هاوسن	زوبلدیا
کوناته	مارتین
آرنولد	گومز
برناردو سیلوا	سوشیچ
والورده	هررا
وینیسیوس	کوبو
بلینگام	سولر
گولر	بارنتچئا
امباپه	اویارزابال

پیش بازی

رئال مادرید چهار روز پس از پیروزی دشوار مقابل اسپانیول در لحظات پایانی نخستین بازی فصل، چهارشنبه شب در نخستین بازی خانگی فصل لالیگا میزبان رئال سوسیداد خواهد بود؛ مسابقه‌ای که برای ژوزه مورینیو و تیمش فقط یک بازی معمولی در هفته‌های ابتدایی نیست. بازگشت آقای خاص به نیمکت رئال، انتظارات را بالا برده و مادریدی‌ها از همین حالا می‌دانند که برای رقابت با بارسلونا، امتیاز از دست دادن در چنین دیدارهایی می‌تواند گران تمام شود. رئال در نخستین بازی فصلش برابر اسپانیول به پیروزی ۲ بر یک رسید؛ جود بلینگام در دقیقه ۸ گل نخست را زد، اما میزبان بازی را به تساوی کشاند تا اینکه کارلوس اسپینی در دقیقه ۹۰ گل برتری را به ثمر رساند. این پیروزی نشان داد تیم مورینیو هنوز برای رسیدن به ثبات کامل نیاز به زمان دارد، اما حضور ستاره‌هایی مانند کیلیان امباپه، وینیسیوس جونیور و بلینگام همچنان بزرگ‌ترین برگ برنده این تیم است. البته رئال با مشکل مصدومیت در خط دفاعی هم روبه‌رو است و رودریگو، ادر میلیتائو، فرلان مندی و رائول آسنسیو را در اختیار ندارد. این موضوع می‌تواند برابر تیمی که روی پرس و کنترل میانه میدان حساب می‌کند، دردسرساز شود. رئال سوسیداد فصل را با شکست یک بر صفر برابر رئال بتیس آغاز کرده و برای جبران آن نتیجه، کار بسیار دشواری در برنابئو دارد. تیم پلگرینو ماتاراتزو اگرچه بخش‌هایی از بازی نخست را در اختیار داشت، در نهایت با گل دقیقه ۶۲ رودریگو ریکلمه بدون امتیاز ماند. تاکه‌فوسا کوبو و میکل اویارزابال مهم‌ترین امیدهای میهمان برای ایجاد دردسر در دفاع رئال هستند. آمار تقابل‌ها نیز به سود مادرید است؛ رئال در پنج بازی اخیر مقابل سوسیداد چهار برد و یک تساوی داشته و آخرین شکستش برابر این تیم به سال ۲۰۲۳ برمی‌گردد. آخرین رویارویی دو تیم در لالیگا نیز با پیروزی ۴ بر یک رئال همراه شد. حالا مورینیو امیدوار است اولین شب برنابئو را هم با سه امتیاز آغاز کند؛ بردی که می‌تواند پیام روشنی برای رقبای قهرمانی باشد.

بازگشت انگلیسی‌ها به ایتالیا

اینتر، پیشتاز یک تغییر بزرگ

سری آ

سری‌آ ایتالیا سال‌ها برای بسیاری از بازیکنان انگلیسی مقصدی دشوار و حتی نامطمئن محسوب می‌شد؛ اما حالا شرایط در حال تغییر است. انتقال همزمان جان استونز، جد اسپنس و کرتیس جونز به اینتر در تابستان امسال، نشانه‌ای روشن از تغییر نگاه بازیکنان انگلیسی به فوتبال خارج از کشور است. اتفاقی که نشان می‌دهد سری‌آ بار دیگر می‌تواند برای ستاره‌های لیگ برتر جذاب باشد.

این سه بازیکن در یک پنجره نقل‌وانتقالاتی راهی اینتر شده‌اند که از نظر آماری نیز قابل توجه است. اینتر در تابستان امسال به اندازه مجموع ۱۱۸ سال نخست تاریخ خود، بازیکن انگلیسی جذب کرده است. هر سه بازیکن البته دلایل متفاوتی برای انتخاب سن‌سیرو داشته‌اند، اما در نهایت به یک نقطه مشترک رسیده‌اند: تجربه یک فوتبال متفاوت و فرصت برای رشد در محیطی جدید.

جان استونز که در ماه مه ۳۲ ساله شد، پس از پایان قراردادش با منچسترسیتی تصمیم گرفت برای نخستین بار در دوران حرفه‌ای خود فوتبال خارج از انگلیس را تجربه کند. او که یک دهه از دوران حرفه‌ای‌اش را در سیتی سپری کرده، این انتقال را فرصتی برای یادگیری و آغاز فصلی تازه می‌داند. استونز تأکید کرده بود که همیشه دوست داشته بازی در خارج از انگلیس را تجربه کند و از اینکه این فرصت در اینتر برایش فراهم شده، هیجان‌زده است.

برای یک مدافع، حضور در سری‌آ همچنان معنای خاصی دارد. اگرچه فوتبال ایتالیا دیگر سلطه دهه‌های ۹۰ و ۲۰۰۰ را بر فوتبال اروپا ندارد، اما این لیگ همچنان به دلیل تأکید ویژه بر تاکتیک، تمرکز و جزئیات دفاعی شهرت دارد. فیکایو توموری، مدافع انگلیسی میلان نیز پیش‌تر از تفاوت مهم فوتبال ایتالیا و انگلیس گفته بود: در لیگ برتر شدت بازی بیشتر با دوندگی و فشار فیزیکی تعریف می‌شود، اما در سری‌آ تمرکز ذهنی و آمادگی برای استفاده از کوچک‌ترین اشتباه حریف اهمیت بیشتری دارد.

جد اسپنس نیز با ایتالیا بیگانه نیست. این مدافع پیش‌تر در نیم‌فصل دوم فصل ۲۴-۲۰۲۳ برای جنوا به صورت قرضی بازی کرده بود و حالا با تجربه‌ای بیشتر به ایتالیا بازگشته است. اسپنس معتقد است بازی در خارج از کشور به رشد شخصیتی و فوتبالی او کمک کرده و حضور دوباره در ایتالیا را فرصتی برای ادامه همین مسیر می‌داند.

در این میان، انتقال کرتیس جونز شاید جذاب‌ترین بخش این موج انگلیسی باشد. هافبک سابق لیورپول پس از سال‌ها حضور در فوتبال انگلیس، اکنون تصمیم گرفته تجربه‌ای کاملاً متفاوت را در اینتر به دست آورد. او در انتخاب خود تحت تأثیر دیداری قرار گرفت که فصل گذشته مقابل اینتر در لیگ قهرمانان اروپا داشت؛ مسابقه‌ای که بیش از هر چیز، فضای سن‌سیرو و شور هواداران این تیم توجه او را جلب کرد.

جونز معتقد است اینتر تیمی است که توانایی رقابت با بهترین تیم‌های جهان را دارد و اتحاد، کیفیت بازیکنان، عطش موفقیت و حمایت هواداران، از مهم‌ترین دلایل انتخاب او بوده‌اند. او به‌ویژه از فضای سن‌سیرو تمجید کرده و هواداران اینتر را عاملی تعیین‌کننده در تصمیم خود دانسته است.

البته موج حضور بازیکنان انگلیسی در ایتالیا از اینتر آغاز نشده است. فیکایو توموری، روبن لوفتوس چیک و تامی آبراهام از جمله بازیکنانی هستند که در سال‌های اخیر راهی سری‌آ شده‌اند. توموری حتی دیگر بازیکنان انگلیسی را نیز به تجربه فوتبال ایتالیا ترغیب کرده و از جذابیت فضای ورزشگاه‌ها و کیفیت رقابت در این لیگ سخن گفته است.

در این میان، شاید مهم‌ترین نمونه موفقیت یک بازیکن بریتانیایی در فوتبال ایتالیا، اسکات مک‌تامینی باشد. هافبک اسکاتلندی پس از سال‌ها حضور در منچستریونایتد راهی ناپولی شد و نه‌تنها توانست خود را با فوتبال متفاوت سری‌آ وفق دهد، بلکه به یکی از محبوب‌ترین بازیکنان این تیم تبدیل شد و همراه ناپولی قهرمانی اسکودتو را جشن گرفت. مک‌تامینی با یادگیری زبان، شناخت فرهنگ و زندگی ایتالیایی و البته عملکرد درخشان در زمین، به نمونه‌ای موفق از یک انتقال بین لیگ برتر و سری‌آ تبدیل شده است.

موفقیت مک‌تامینی نشان می‌دهد انتقال از انگلیس به ایتالیا لزوماً به معنای عقبگرد فوتبالی نیست. سری‌آ شاید از نظر مالی و تجاری فاصله‌ای با لیگ برتر داشته باشد، اما همچنان می‌تواند بستری برای رشد تاکتیکی و شخصی بازیکنان باشد

موفقیت مک‌تامینی نشان می‌دهد انتقال از انگلیس به ایتالیا لزوماً به معنای عقبگرد فوتبالی نیست. سری‌آ شاید از نظر مالی و تجاری فاصله‌ای با لیگ برتر داشته باشد، اما همچنان می‌تواند بستری برای رشد تاکتیکی و شخصی بازیکنان باشد.

انتقال همزمان استونز، اسپنس و جونز به اینتر نیز از همین منظر قابل توجه است. اینتر در سال‌های اخیر بار دیگر خود را به جمع مدعیان اصلی فوتبال اروپا رسانده و حضور در دو فینال لیگ قهرمانان اروپا طی سه فصل بین ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵، جایگاه این باشگاه را در سطح قاره تثبیت کرده است.

بنابراین موج جدید حضور انگلیسی‌ها در سن‌سیرو را نمی‌توان صرفاً یک اتفاق نقل‌وانتقالاتی دانست. این اتفاق می‌تواند نشانه‌ای از تغییر نگرش نسل جدید بازیکنان انگلیسی باشد؛ نسلی که برخلاف گذشته، حضور در فوتبال خارج از کشور را تهدیدی برای آینده خود نمی‌بیند، بلکه آن را فرصتی برای یادگیری، تجربه و بازتعریف مسیر حرفه‌ای می‌داند. شاید سری‌آ دیگر قدرتمندترین لیگ اروپا نباشد، اما برای بازیکنی که به دنبال تجربه‌ای تازه است، ایتالیا همچنان حرف‌های زیادی برای گفتن دارد.

خبر

ساوینیو، خرید ۹۹ میلیونی تاتنهام

باشگاه تاتنهام به طور رسمی از جذب ساوینیو، وینگر ۲۲ ساله برزیلی منچسترسیتی خبر داد. این انتقال با مبلغ ۸۷.۵ میلیون یورو به همراه ۱۱.۵ میلیون یورو بند پاداش نهایی شده و ارزش آن در مجموع می‌تواند به ۹۹ میلیون یورو برسد. ساوینیو با امضای قراردادی بلندمدت، به تیم تحت هدایت روبرتو دزربی ملحق شد. روبرتو دزربی نیز درباره خرید جدید تیمش گفت: «ساوینیو انرژی، خلاقیت و کیفیت فوق‌العاده‌ای به کناره‌های زمین اضافه می‌کند. او از به چالش کشیدن مدافعان نمی‌ترسد و توانایی تغییر دادن روند یک بازی را با خلاقیتش دارد. از حضورش بسیار خوشحالیم. مشتاقم با او کار کنم، به رشدش کمک کنم و شخصیت و کیفیتش را در زمین ببینم.»

ساوینیو در تابستان ۲۰۲۴ به منچسترسیتی پیوست و نخستین بازی‌اش را در دیدار کامیونیتی شیلد انجام داد. کمی بعد اولین بازی خود در لیگ برتر انگلیس را تجربه کرد و در ژانویه ۲۰۲۵ نیز نخستین گلش در لیگ قهرمانان اروپا را به ثمر رساند. ساوینیو طی دو فصل حضور در سیتی، ۸۴ بار برای این تیم به میدان رفت و ۷ گل به ثمر رساند.

دروازه‌بان یوونتوس به انگلیس آمد

میکله دی‌گرگوریو، دروازه‌بان ۲۹ ساله ایتالیایی یوونتوس، در انتقالی قرضی راهی بورنموث شد. با اعلام باشگاه بورنموث، میکله دی‌گرگوریو با امضای قراردادی قرضی تا پایان فصل ۲۷-۲۰۲۶ به این تیم پیوست. طبق بیانیه یوونتوس، بورنموث بابت این انتقال قرضی مبلغ ۱.۳ میلیون یورو ثابت به‌علاوه ۰.۸ میلیون یورو پاداش به بیانکونری پرداخت می‌کند. همچنین این قرارداد شامل بند خریدی به ارزش ۱۲.۷ میلیون یورو است به‌علاوه ۱.۵ میلیون یورو بند پاداش وابسته به عملکرد بازیکن. بورنموث می‌تواند مبلغ بند خرید را در طول سه سال مالی پرداخت کند.

علاقه آلوارز، مانعی بزرگ برای آرسنال

آرسنال همچنان وضعیت خولیان آلوارز را زیر نظر دارد و در باشگاه لندنی این باور وجود دارد که در صورت فراهم شدن شرایط، می‌توان با اتلتیکومادرید بر سر مبلغ انتقال این مهاجم آرژانتینی به توافق رسید. به گزارش فابریتزیو رومانو، با این حال، توپچی‌ها تنها زمانی پیشنهاد رسمی خود را ارائه خواهند کرد که آلوارز برای مذاکره و انتقال به ورزشگاه امارات چراغ سبز نشان دهد. به همین دلیل، موضع خود بازیکن مهم‌ترین عامل در پیشبرد این پرونده خواهد بود. بر اساس آخرین اطلاعات، آلوارز تاکنون تنها به پیوستن به بارسلونا تمایل نشان داده و مقصد مورد علاقه‌اش همچنان باشگاه کاتالانی است. به همین دلیل، هرگونه اقدام آرسنال برای جذب این مهاجم ۲۶ ساله به تغییر موضع او در روزهای آینده بستگی خواهد داشت.

استون ویلا، مشتری جدید لیائو

استون ویلا به شکل غافلگیرکننده‌ای به مدعی اصلی جذب لیائو تبدیل شده و این باشگاه انگلیسی تلاش‌هایش برای تقویت گزینه‌های هجومی اونای امری را افزایش داده است. اسکای اسپورت ایتالیا مدعی شده که این تیم لیگ برتری به طور رسمی با میلان تماس گرفته است تا امکان انجام این انتقال برای وینگر ۲۷ ساله را بررسی کند. این مذاکرات با میانجیگری ژرژ مندز، مدیر برنامه سرشناس فوتبال انجام می‌شود. او نقش مهمی در برقراری ارتباط مستقیم میان این دو باشگاه داشته است تا آنها بتوانند درباره مبلغ احتمالی انتقال به توافق برسند. اکنون به نظر می‌رسد آینده لیائو خارج از لومباردی رقم خواهد خورد، چرا که این باشگاه انگلیسی جدیت خود را برای جذب او نشان داده است. هنوز پیشنهادی رسمی ارائه نشده است اما مذاکرات در مراحل ابتدایی آغاز شده‌اند. گفته می‌شود میلان قصد دارد در قبال این ستاره خود موضعی سختگیرانه داشته باشد و مطالبات مالی این باشگاه نیز نشان‌دهنده جایگاه لیائو به عنوان یکی از جذاب‌ترین مهاجمان فوتبال جهان است. گزارش‌ها حاکی از آن است که این باشگاه ایتالیایی برای فروش این بازیکن خواهان بسته‌ای قابل توجه است و معتقد است رقم مناسب برای این انتقال ۵۰ میلیون یورو به علاوه ۱۰ میلیون یورو پاداش خواهد بود. این مبلغ مبنای مذاکرات را تشکیل می‌دهد، چرا که میلان فشار فوری برای فروش لیائو ندارد، هرچند بیش از گذشته از تمایل این بازیکن برای تجربه کردن محیطی جدید آگاه است.

موسیالا فصل را آغاز نمی‌کند

یک هفته پس از غیبت در سوپرجام آلمان، جمال موسیالا دیدار افتتاحیه بایرن مونیخ در بوندس‌لیگا را نیز از دست خواهد داد. همان طور که نشریه بیلد فاش کرده است، این ملی‌پوش آلمانی روز جمعه مقابل اشتوتگارت حضور نخواهد داشت، چرا که باشگاه معتقد است این مسابقه برای بازگشت او خیلی زود است. پس از دو بار بیهوشی اخیر، این هافبک تهاجمی در حال دنبال کردن یک برنامه ویژه است و از پنجشنبه گذشته به صورت انفرادی تمرین می‌کند. موسیالا در ۱۵ آگوست در جریان بازی دوستانه مقابل لایپزیش دچار بیهوشی شد و سه روز بعد در دیدار برابر هایدنهایم نیز دوباره دچار این عارضه شد. هر دو مورد بیهوشی با یک اختلال عصبی مرتبط هستند که باعث ایجاد وضعیت‌هایی موسوم به غیبت یا همان وقفه‌های کوتاه در هوشیاری می‌شود که خود موسیالا پس از وقوع، آنها را علنی کرد. پس از این اتفاقات، بایرن مونیخ بار دیگر دوز داروها را تنظیم کرد تا به شرایط کنترلی که او در طول فصل گذشته داشت، بازگردد.